

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: ZA-31S/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200095
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2023:5020200095.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a členov senátu JUDr. Ing. Matúša Škarbalu (sudca spravodajca) a JUDr. Andrey Soukupovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., právne zast.: ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o., so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, 010 01 Žilina, IČO:47 245 841, proti žalovanému: Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom G. H. X, XXX XX E. I., za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ J. K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 2/ I. A. L., K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 3/ J. B. M., M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 4/ N. K., K. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. P. XX, XXX XX A., 5/ I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 6/ Q. B., K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 7/ J. R., K. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 8/ S. I., K. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. P. XXX, XXX XX T., 9/ L. L., K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 10/ S. U., K. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. E. XXX, 11/ J. V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 12/ C. W., K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 13/ J. D. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 14/ Q. F., K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 15/ S. W., K. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., 18/ C. O., K. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 19/ J. Q. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 20/ I. F., K. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 21/ Q. A., K. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. L. XXX/X, XXX XX E. I., 22/ M. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 23/ S. D., K. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 24/ M. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX E. F., 25/ I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 26/ M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 27/ S. Q., K. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. P. XXX, XXX XX C., 28/ S. A., K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 29/ V. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 30/ V. B., K. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 31/ T. B., K. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. W. XXX, XXX XX E. W., 32/ W. I., K. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 33/ M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, XXX XX E. F., 34/ R. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 35/ A. I., K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 36/ Q. X., K. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 38/ J. I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 39/ T. B., K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 40/ A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 41/ L. C., K. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., 42/ S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 43/ J. A. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX E. I., 44/ V. W., K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX E. I., 45/ I. W., K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 46/ J. I. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 47/ T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, XXX XX K., 48/ Q. T. Q., K. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX T. W., 49/ A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 50/ C. I., K. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 51/ J. I. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 52/ I. P., K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, XXXXX X., 53/ K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 54/ Q. L., K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 55/ V. R., K. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., 56/ L. I., K.

I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX E. F., za účasti Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, so sídlom Tomášikova 5,031 80 Liptovský Mikuláš, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. OU-LM-OCDPK-2020-000564-002 zo dňa 17. 01. 2020, takto

r o z h o d o l :

I. Súd rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-LM-OCDPK-2020/000564-002 zo dňa 17. januára 2020 a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa Mesta Liptovský Hrádok č. R2019/007096 IO zo dňa 9. októbra 2019 z r u š u j e a vec vracia orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi dôvodne vynaložené trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená v uznesení vydanom po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 20 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania.

III. Ďalším účastníkom konania 1/ až 56/ proti neúspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca požiadal dňa 22. 02. 2019 Mesto Liptovský Hrádok, odbor výstavby, životného prostredia a dopravy (ďalej ako „cestný správny orgán“ alebo „orgán verejnej správy prvého stupňa“) o určenie dopravného značenia na pozemnej komunikácii podľa zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „cestný zákon“) a zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (ďalej ako „zákon o cestnej premávke“) a vykonávacej vyhlášky č. 9/2009 Z.z. o cestnej premávke na miestnych a účelových pozemných komunikáciách (ďalej ako „vyhláška o cestnej premávke“), ktorou žiadal o osadenie dopravnej značky na ulici Vyšné fabriky 15/21 na označenie parkovacieho miesta na základe rozhodnutia vlastníkov bytov na schôdzi zo dňa 20. 02. 2019 (pozn. správneho súdu: správne malo byť uvedené 13.02.2019), že k jednému bytu prislúcha jedno parkovacie miesto. K žiadosti pripojil projekt vypracovaný autorizovaným inžinierom, vyjadrenie Okresného dopravného inšpektorátu č. ORPZ-LM-ODI-24-008/2019 zo dňa 23. 01. 2019 za dodržania určených podmienok a Zápis zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytom dome na O. C. D. P. XX/XX,XX,XX C. E. F. konanej dňa 13. 02. 2019 (streda) o 18.00 hod. v zasadacej miestnosti DUGE Catering v Liptovskom Hrádku.

2. Orgán verejnej správy prvého stupňa podľa § 3 ods. 2 cestného zákona v súlade s § 60 zákona o cestnej premávke a § 5 vyhlášky o cestnej premávke vydal dňa 26. 02. 2019 Určenie použitia trvalého zvislého a vodorovného dopravného značenia pod č. R2019/002195 IO, MLH-S2019/00305 (ďalej ako „opatrenie“), ktorým určil vykonať zmenu a doplnenie trvalého dopravného značenia – č. IP16 + č. E13 a č. V10d (parkovisko s vyhradeným státím + dodatková tabuľka s textom „vyhradené pre byt č. 14“) podľa priloženej situácie v lokalite: okres Liptovský Mikuláš, odstavná plocha pred bytovým domom č. XX/XXX, C. D., Liptovský Hrádok za dodržania podmienok určených vyjadrením Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ-LM-ODI-24-008/2019 zo dňa 23. 01. 2019.

3. Dňa 23. 05. 2019 podal J. D. F. (ďalší účastník konania 13/) orgánu verejnej správy prvého stupňa Žiadosť o zrušenie rozhodnutia o určenie dopravného značenia na pozemnej komunikácii, podľa obsahu ktorej žiadal o zrušenie rozhodnutia použitia trvalého dopravného značenia a dopravných zariadení – IP 16 – vyhradené parkovisko s dodatkovou tabuľkou pre byt č. 14 na ulici Vyšné fabriky 15, pozemok parc. č. 1121/24 zastavané plochy a nádvoria na pozemnej komunikácii, ktorého je na základe listu vlastníctva č. XXXX spoluvlastníkom. Vo svojej žiadosti uviedol, že určenie dopravného značenia nie je v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. a bolo prijaté bez súhlasu vlastníkov bytov. Žiadateľ (žalobca) nepredložil k žiadosti zápisnicu zo schôdze vlastníkov bytov dňa 20.02.2019 a podľa dostupných informácií od správcu bytov posledná schôdza bola dňa 13.2.2019, na ktorej nebolo hlasované o uvedenej požiadavke. V žiadosti poukázal na Zápisnicu z písomného hlasovania v dňoch 5.-7.1.2018, ktorú aj k žiadosti priložil, pričom v žiadosti poukázal na otázku č. 2, predmetom ktorej bolo, či vlastníci bytov

súhlasia s návrhom spôsobu parkovania motorových vozidiel na odkúpenej spevnenej ploche v blízkosti bytového domu patriacej vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. Vyšné Fabriky súp. č. 15, or. Č. 17C, 19B, 21A v Liptovskom Hrádku tak, ako bolo navrhnuté na schôdzi vlastníkov bytov dňa 29.11.2017 (pre jeden byt jedno parkovacie miesto pre motorové vozidlo). Na uvedenú otázku hlasovalo zo 45 vlastníkov za prijatie 18 vlastníkov, proti prijatiu 25 vlastníkov a nehlasovali 2 vlastníci. Písomným hlasovaním v súlade s § 14 ods. 5 a ods. 6 a ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. nebola schválená otázka č. 2 počtom 18 vlastníkov, t. j. 40%.

4. Na základe žiadosti ďalšieho účastníka konania 13/ orgán verejnej správy prvého stupňa výzvou zo dňa 28. 05. 2019 vyzval žalobcu, aby v určenom termíne do 30. 06. 2019 predložil doklady o tom, že s umiestnením dopravného značenia súhlasí nadpolovičná väčšina vlastníkov dotknutej nehnuteľnosti – Zápis zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na O. C. D. P. XX/XX,XX,XX C. E. F.. Zároveň orgán verejnej správy prvého stupňa upozornil žalobcu na to, že pokiaľ do uvedeného termínu nebude súhlas predložený, cestný správny orgán vydá nové rozhodnutie, ktorým určené dopravné značenie zruší. Výzva bola žalobcovi doručená dňa 12. 06. 2019.

5. Žalobca vo svojej odpovedi zo dňa 25. 06. 2019 na výzvu orgánu verejnej správy prvého stupňa uviedol, že orgán verejnej správy prvého stupňa vydal určenie dopravného značenia na základe záväzného stanoviska Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, Okresný dopravný inšpektorát č. ORPZ-LM-ODI-24-008/2019 zo dňa 23. 01. 2019. Nakoľko k žiadosti predložil predmetné záväzné stanovisko, v ktorom súhlasí s umiestnením predmetného dopravného značenia a Mesto Liptovský Hrádok ako príslušný cestný správny orgán vydal určenie trvalého dopravného značenia, bolo určenie dopravného značenia vydané v súlade s cestným zákonom. Cestný správny orgán nemá oprávnenie vyžadovať predloženie ďalších dokladov, ktoré nie sú v zmysle cestného zákona potrebné na určenie dopravného značenia. V prípade ak je vo všeobecne záväznom nariadení mesta bližšie upravené predkladanie dokladov potrebných pre vydanie určenia dopravného značenia na miestnych komunikáciách, malo tieto doklady mesto vyžadovať pred vydaním určenia dopravného značenia.

6. Orgán verejnej správy prvého stupňa doručil Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš podnet na zrušenie opatrenia, ktorým orgán verejnej správy prvého stupňa určil vykonať zmenu a doplnenie trvalého dopravného značenia, v ktorom Mesto Liptovský Hrádok uviedlo, že žiadateľ (žalobca) v predmetnej veci nepredložil stanovisko správcu účelovej komunikácie – odstavnej plochy pred bytovým domom č. XX/XXX, C. D., E. F..

7. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš s poukazom na § 23 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon prokuratúry“) podala protest prokurátora pod č. Pd 93/19/5505-4 zo dňa 03. 09. 2019 (ďalej ako „protest prokurátora“) proti opatreniu, ktorým orgán verejnej správy prvého stupňa určil vykonať zmenu a doplnenie trvalého dopravného značenia - č. IP 16 + č. E 13 a č. V10d (parkovisko s vyhradeným státím + dodatková tabuľka s textom „vyhradené pre byt č. 14“) v lokalite: okres Liptovský Mikuláš, odstavná plocha pred bytovým domom č. XX/XXX, C. D., E. F.. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš v proteste prokurátora uviedla, že vydaním opatrenia bol porušený § 3 ods. 7 cestného zákona a v zmysle § 23 ods. 2 písm. f) zákona o prokuratúre navrhla nezákonné opatrenie zrušiť, nakoľko žiadosť o určenie dopravného značenia neobsahovala všetky náležitosti v zmysle § 3 ods. 7 cestného zákona, podľa ktorého cestný správny orgán a obec určujú používanie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská podľa odseku 2, odseku 4 písm. d) a odseku 5 písm. f) na základe stanoviska správcu pozemnej komunikácie a záväzného stanoviska dopravného inšpektorátu vydaného v rozsahu jeho pôsobnosti podľa osobitných predpisov. V proteste prokurátora je uvedené, že orgán verejnej správy prvého stupňa určil použitie dopravnej značky, konkrétne vykonanie zmeny a doplnenie trvalého dopravného značenia – č. IP 16, č. E 13 a č. V10d (parkovisko s vyhradeným státím + dodatková tabuľka s textom „vyhradené pre byt č. 14“) v lokalite Liptovský Hrádok, odstavná plocha pred bytovým domom č. XX/XXX, C. D., Liptovský Hrádok, iba na základe záväzného stanoviska dopravného inšpektorátu, bez stanoviska správcu pozemnej komunikácie.

8. Orgán verejnej správy prvého stupňa v zmysle § 24 ods. 4 zákona o prokuratúre zaslal účastníkom konania (podielovým spoluvlastníkom pozemku v lokalite: okres Liptovský Mikuláš, odstavná plocha pred bytovým domom č. XX/XXX, C. D., katastrálne územie E. F. na pozemku parc. č KN-C 1121/24,

teda ďalším účastníkom konania 1/ až 56/, resp. ich právnym predchodcom) dňa 10. 09. 2019 protest prokurátora s výzvou na vyjadrenie. Odpovede účastníkov konania boli orgánu verejnej správy prvého stupňa doručené dňa 18. 09. 2019.

9. Orgán verejnej správy prvého stupňa ako cestný správny orgán pre miestne a účelové komunikácie podľa § 3 ods. 2 cestného zákona a ako orgán verejnej správy príslušný podľa § 24 zákona o prokuratúre vydal podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Správny poriadok“) Rozhodnutie o proteste prokurátora proti opatreniu orgánu verejnej správy prvého stupňa pod č. R2019/007096 IO, MLH-S2019/01005 zo dňa 09. 10. 2019 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým podľa § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre vyhovel protestu prokurátora č. Pd 93/19/5505-4 zo dňa 03. 09. 2019 a zrušil napadnuté opatrenie. Orgán verejnej správy prvého stupňa v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia zhrnul priebeh konania o proteste prokurátora a vydania opatrenia, ktoré protestu prokurátora predchádzalo. Z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie E. F. mal orgán verejnej správy prvého stupňa za preukázané, že pozemok s parc. č. KN-C 1121/24, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie je v spoluvlastníctve jednotlivých vlastníkov bytov v bytovom dome so súpisným číslom XX/XXX, G. O. C. D., E. F.. Orgán verejnej správy prvého stupňa listom zo dňa 10. 09. 2019 v zmysle § 24 ods. 4 zákona o prokuratúre zaslal protest prokurátora účastníkom konania s výzvou, aby sa k obsahu protestu prokurátora vyjadrili do siedmich dní odo dňa prevzatia výzvy. Účastníci konania boli zároveň poučení o tom, že inak sa na ich vyjadrenie nebude prihliadať. K obsahu protestu prokurátora sa v určenej lehote vyjadrili nasledovní podieloví spoluvlastníci: V. W. (ďalší účastník konania 44/) s umiestnením dopravnej značky na súkromnom pozemku súhlasila; J. A. W. (ďalší účastník konania 43/) s umiestnením dopravnej značky na súkromnom pozemku súhlasil; A. I. (ďalší účastník konania 35/) s obsahom protestu prokurátora proti opatreniu nesúhlasila a navrhla protestu prokurátora nevyhovieť, pričom s umiestnením trvalého dopravného značenia pre byt číslo 14, ktoré bolo zriadené na základe opatrenia mesta súhlasila; C. O. (ďalší účastník konania 18/) s obsahom protestu prokurátora proti opatreniu nesúhlasila a navrhla protestu prokurátora nevyhovieť, pričom s umiestnením trvalého dopravného značenia pre byt číslo 14, ktoré bolo zriadené na základe opatrenia mesta súhlasila; R. I. (ďalší účastník konania 34/) s obsahom protestu prokurátora proti opatreniu nesúhlasil a navrhol protestu prokurátora nevyhovieť, pričom s umiestnením trvalého dopravného značenia pre byt číslo 14, ktoré bolo zriadené na základe opatrenia mesta súhlasil; A. C. (ďalší účastník konania 40/) a J. V. W. (ďalší účastník konania 11/), ktorí vo svojom vyjadrení najskôr uviedli, že problém s parkovaním, hlavne s ohľadom na fakt, že niektorí vlastníci bytov vlastní aj dve a viac motorových vozidiel, ktoré parkujú pred bytovým domom, pričom niektorí ďalší vlastníci majú potom problém zaparkovať svoje vozidlo pretrvávajú, ďalej uviedli, že v demokratickej spoločnosti má mať každý vlastník pozemku rovnaké právo užívať ho, hlavne ak majú všetci vlastníci na uvedenom pozemku rovnaký podiel, preto aj väčšina majiteľov bytov súhlasila s pridelením jedného parkovacieho miesta k jednému bytu a inštaláciou príslušného dopravného značenia, v závere svojho vyjadrenia však uviedli, že z tohto dôvodu a s rešpektovaním všetkých okolností a príslušných zákonných noriem uvedených v predmetnom proteste prokurátora súhlasia s jeho obsahom v plnom rozsahu; I. F. (ďalší účastník konania 20/) s obsahom protestu prokurátora proti opatreniu nesúhlasila a navrhla protestu prokurátora nevyhovieť, pričom okrem iného uviedla, že nemá výhrady voči zriadeniu a vyznačeniu parkovacieho miesta pre byt č. 14, ktoré bolo zriadené na základe opatrenia mesta; J. Q. F. (ďalší účastník konania 19/), ktorý s obsahom protestu prokurátora proti opatreniu nesúhlasil a navrhol protestu prokurátora nevyhovieť, pričom okrem iného uviedol, že nemá výhrady voči zriadeniu a vyznačeniu parkovacieho miesta pre byt č. 14, ktoré bolo zriadené na základe opatrenia mesta; J. I. M. (ďalší účastník konania 51/), ktorý okrem iného uviedol, že pokiaľ bolo parkovacie miesto, ktoré je predmetom protestu prokurátora označené v súlade s dohodou spoluvlastníkov (aj keď je zrejmé, že dohodnutý postup nebol dodržaný, takže pridelenie parkovacieho miesta predbehlo vytvorenie zodpovedajúceho počtu parkovacích miest) a v pridelení parkovacích miest pre jednotlivé byty sa bude pokračovať, potom k jeho vyznačeniu nemá žiadne námietky; I. W. (ďalší účastník konania 45/), ktorá uviedla, že s protestom prokurátora súhlasí; L. C. (ďalší účastník konania 41/) s protestom prokurátora súhlasí v plnom rozsahu; A. I. (ďalší účastník konania 49/) a C. I. (ďalší účastník konania 50/) súhlasili so žiadosťou o určenie dopravného značenia a nesúhlasili s protestom prokurátora. Orgán verejnej správy prvého stupňa v závere odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia uviedol, že doručené námietky účastníkov konania preskúmal a vyhodnotil ich ako neopodstatnené. Zároveň posúdil dôvody protestu a dospel k záveru, že protest prokurátora je dôvodný a je potrebné mu vyhovieť v zmysle § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre, pretože cestný správny orgán určil použitie dopravnej značky, konkrétne vykonanie zmeny a doplnenie trvalého dopravného značenia – č. IP16 + č. E13 a č. V10d (parkovisko s vyhradeným státím + dodatková tabuľka s textom

„vyhradené pre byt č. 14“) v lokalite Liptovský Hrádok, odstavná plocha pred bytovým domom č. XX/XXX, C. D., Liptovský Hrádok, iba na základe záväzného stanoviska dopravného inšpektorátu, bez stanoviska správcu pozemnej komunikácie (vlastníkov bytov v bytovom dome súp. P. XX G. O. C. D. C. E. F.), čo nie je v súlade so znením § 3 ods. 7 cestného zákona.

10. Žalobca podal dňa 25. 10. 2019 voči prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, v ktorom poukázal na nezákonnosť rozhodnutia, ktorá podľa neho vyplýva z nenáležitého zistenia skutkového stavu a neobjektívneho rozhodnutia konajúceho prokurátora. Odvolanie podal proti výroku rozhodnutia ako aj jeho odôvodneniu a požiadal odvolací orgán o zrušenie napádaného rozhodnutia v celom rozsahu. Žalobca v odvolaní uviedol nasledovné odvolacie námietky: 1/ správny orgán v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia neuviedol číslo zákona podľa jeho zaradenia v Zbierke zákonov a použil len formuláciu „cestného zákona“, podľa žalobcu ide o závažné procesno-formálne pochybenie, ktoré nemá oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky, 2/ žalobca ako odvolateľ nesúhlasil s konštatovaním orgánu verejnej správy prvého stupňa, že cestný správny orgán preskúmal doručené námietky účastníkov konania a vyhodnotil ich ako neopodstatnené, nakoľko z vyjadrení desiatich účastníkov konania uvádzaných v odôvodnení rozhodnutia vyplýva nesúhlas týchto subjektov s protestom prokurátora a v troch prípadoch (I. W., L. C. a J. V. W.) je konštatovanie úplne nelogické, pretože toto tvrdenie nekorešponduje s ich vôľou prejavenu na schôdzi vlastníkov bytov zo dňa 13. 02. 2019, 3/ údajný nezákonný stav spôsobil cestný správny orgán, ktorý vo svojom pôvodnom rozhodnutí mal porušiť ustanovenie § 3 ods. 7 cestného zákona, je nevyhnutné, aby toto rozhodnutie konvalidoval „autoremedúrou“ v spolupráci so správcou bytového domu, ktorý zabezpečí stanovisko správcu pozemnej komunikácie podľa Zmluvy o výkone správy č. 61/2010 podľa príslušných ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní alebo vec postúpil na prejednanie odvolania príslušnému odvolaciemu orgánu.

11. Orgán verejnej správy prvého stupňa o odvolaní nerozhodol a odstúpil podľa § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie dňa 18. 12. 2019 na preskúmanie odvolaciemu orgánu, t. j. žalovanému.

12. Žalovaný o odvolaní žalobcu rozhodol rozhodnutím č. OU-LM-OCDPK-2020/000564-002 zo dňa 17. 01. 2020 (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia reprodukoval priebeh administratívneho konania a v závere svojho odôvodnenia uviedol, že na základe preskúmania predloženého spisového materiálu č. MLH-S2019/01005 žalovaný ako druhostupňový odvolací orgán rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie žalovaný doručoval orgánu verejnej správy prvého stupňa, okresnej prokuratúre a žalobcovi. Napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 01. 2020.

Správna žaloba – žalobné body

13. Všeobecnou správnu žalobou, doručenou v zákonnej lehote, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa, ich zrušenia z dôvodov podľa § 191 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej ako „SSP“) písm. c) rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, písm. d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, písm. e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a písm. g) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej, a vrátenia veci na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania.

14. Žalobca v správnej žalobe uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaný neodôvodnil, iba v rozhodnutí popísal obsah spisu a uzavrel, že na základe preskúmania predloženého spisového materiálu rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Zároveň uviedol, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí k odvolacím námietkam žalobcu vôbec nevyjadril. Žalobca tiež poukázal na to, že orgán verejnej správy prvého stupňa vo svojom rozhodnutí uviedol, že preskúmal doručené námietky účastníkov konania a vyhodnotil ich ako neopodstatnené. Podľa žalobcu však orgán verejnej správy prvého stupňa neuviedol jediný dôvod, pre ktorý sa takto rozhodol „naložiť“ s vyjadreniami účastníkov konania. Žalobca má za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, je arbitrárne a nepreskúmateľné. Žalobca ďalej poukázal na to, že postup orgánu verejnej

správy prvého stupňa, ktorý si sám dal podnet na protestovanie vlastného opatrenia, hoci na to neboli splnené žiadne zákonné podmienky, bol nezákonný. Orgán verejnej správy prvého stupňa vydal opatrenie na základe žiadosti žalobcu, ktorá bola správne orgánu doručená spolu s prílohou – projekt pre dopravu a súhlasné stanovisko Okresného dopravného inšpektorátu v Liptovskom Mikuláši. Žalobca v správnej žalobe poukázal na ustanovenie § 3 ods. 7 cestného zákona a ustanovenie § 3d ods. 5 cestného zákona s tým, že z citovaných ustanovení zákona vyplýva, že v prípade účelovej neverejnej komunikácie cestný zákon neurčuje žiadneho správcu tejto pozemnej komunikácie a preto požiadavka správnych orgánov na predloženie stanoviska správcu pozemnej komunikácie bez ďalšieho zdôvodnenia je neopodstatnená. Žalobca v správnej žalobe ďalej uviedol, že každé rozhodnutie správnych orgánov musí byť spravodlivé a musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. V odôvodnení rozhodnutia je správny orgán povinný konkretizovať dôkazné prostriedky, ktoré ho viedli k výroku rozhodnutia a tiež je povinný uviesť postup pri aplikácii takzvanej právnej úvahy pri použití právnych predpisov. Bremeno dôkazu v tomto rozhodovaní zaťažuje správny orgán, ktorý má povinnosť náležite zistiť skutkový stav vo veci. Žalobca opätovne poukázal na to, že orgán verejnej správy prvého stupňa po proteste prokurátora síce konal ako s účastníkmi konania so všetkými spoluvlastníkmi pozemku KN-C 1121/24 a vyzval ich, aby sa vyjadrili k protestu prokurátora, avšak vzápätí vyhodnotil ich vyjadrenia ako neopodstatnené námietky, pričom tento svoj postup a úvahu nezodôvodnil. Vo svojich vyjadreniach sa takmer všetci spoluvlastníci pozemku jednoznačne vyjadrili, že súhlasia s umiestnením dopravného značenia na uvedenom pozemku, okrem toho žalobca disponuje čestnými vyhláseniami dvadsiatich spoluvlastníkov, ktorí vyjadrili vôľu nakladať so spoločnou vecou tak, aby každému bytu v bytovom dome bolo na parcele KN-C 1121/24 vyhradené jedno parkovacie miesto. Predmetné čestné vyhlásenia z dvadsiatich spoluvlastníkov uvedeného pozemku žalobca priložil k správnej žalobe ako dôkaz. Žalobca má za to, že pokiaľ cestný zákon explicitne neurčuje, kto je správcou neverejnej účelovej komunikácie, vyjadrenie dotknutých spoluvlastníkov pozemku môže predstavovať relevantný podklad pre vydanie rozhodnutia správneho orgánu o určení použitia trvalého a vodorovného dopravného značenia – parkovisko s vyhradeným státím. Správne orgány boli povinné sa s touto skutočnosťou vysporiadať. Namiesto toho bez akéhokoľvek zdôvodnenia boli vyjadrenia spoluvlastníkov vyhodnotené správnymi orgánmi ako neopodstatnené námietky. Na základe uvedených skutočností je podľa žalobcu zrejmé, že zistenie skutkového stavu správnym orgánom je nedostatočné na riadne posúdenie veci, pričom zistenia žalovaného uvedené v napadnutom rozhodnutí vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré je tým pádom nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, čím došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, čoho následkom je vydanie nezákonného rozhodnutia žalovaného v jeho výroku ako aj v odôvodnení. Žalobca v závere správnej žaloby poukázal na náležitosti odôvodnenia rozhodnutia vydaného správnym orgánom v správnom konaní a jeho funkcie. Predovšetkým má odôvodnenie presvedčiť účastníkov konania o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti rozhodnutia, a tak posilniť jeho dôveru v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia viedli fyzické alebo právnické osoby k dobrovoľnému plneniu povinností. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie preskúmať, čím sa má zabrániť svojvoľnému rozhodovaniu správnych orgánov. Presvedčivé odôvodnenie môže zamedziť zbytočnému uplatneniu opravných prostriedkov účastníkov konania. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov, a to na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Za skutkové okolnosti sa považujú najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, ktoré dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy, napokon ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania. Právne posúdenie veci znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenia hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Právne posúdenie veci musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastník konania pochopil vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Osobitnú pozornosť treba v odôvodnení venovať tým skutočnostiam, ku ktorým správny orgán dospel na základe inštitútu voľnej úvahy. V týchto prípadoch spravidla vychádza len zo všeobecného vymedzenia zákonných podmienok, ktoré zároveň predstavujú hranicu voľnej úvahy. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka konania na spravodlivý proces, práva zaručeného v podmienkach právneho poriadku článkom 46 Ústavy Slovenskej republiky a tiež článkom 6 odseku 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov vo veci nezákonného odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov, a to

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/81/2007 zo dňa 16. 04. 2008, Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sža/15/2001 zo dňa 13. 07. 2011, Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sža/3/2008 zo dňa 15. 04. 2008 a Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/81/2010 zo dňa 31. 01. 2011. Rozhodnutie správneho orgánu má obsahovať aj poučenie o možnosti podať opravný prostriedok, prípadne poučenie o možnosti preskúmať rozhodnutie súdom. V tomto prípade správny orgán pochybil aj v tejto časti, nakoľko poučenie odkazuje na neúčinnú právnu normu, a to zákon č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. S poukazom na uvedené skutkové a právne okolnosti má žalobca za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného aj jemu predchádzajúci postup zo strany orgánu verejnej správy prvého stupňa je porušením ústavnoprávnych princípov, najmä princípu spravodlivosti a ochrany zákonnosti, princípu právnej istoty, preto žiadal, aby súd preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa a rozhodol v zmysle žalobného návrhu.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe

15. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, nakoľko žalovaný tým, že vo svojom rozhodnutí po preštudovaní spisu a priložených materiálov potvrdil prvostupňové rozhodnutie, vyjadril súhlas s protestom prokurátora, v ktorom prokurátor napadnuté opatrenie navrhol zrušiť. Podľa protestu prokurátora určenie dopravného značenia bolo vydané v rozpore s § 3 ods. 7 cestného zákona. Z listu vlastníctva č. XXXX je preukázané, že pozemok s parcelným číslom XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria, spôsoby využitia – pozemok, na ktorom je dvor, v katastrálnom území E. F., je v spoluvlastníctve jednotlivých vlastníkov bytov v bytovom dome L. P. XX G. O. C. D., E. F., takže spoločenstvo vlastníkov bytov je v tomto prípade majiteľom a podľa správneho orgánu aj správcom pozemnej komunikácie. K námietke žalobcu, podľa ktorej nie je v tomto prípade určený správca pozemnej komunikácie v zmysle § 3d ods. 5 cestného zákona, teda žalobca nepochybil tým, že podložil svoju žiadosť na určenie dopravného značenia len stanoviskom Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Liptovský Mikuláš, žalovaný uviedol, že vzhľadom k tomu, že k predmetnému pozemku je list vlastníctva a žalobca nedokázal, že predmetný pozemok je v správe niekoho iného a pozemok je majetkom spoločenstva vlastníkov bytov, žalovaný má za to, že predmetné spoločenstvo vykonáva správu predmetnej komunikácie. Určenie dopravného značenia bolo Mestom Liptovský Hrádok vydané bez súhlasu spoluvlastníkov uvedeného pozemku, čím bolo porušené ustanovenie § 3 ods. 7 cestného zákona. Toto bolo aj základným tvrdením o proteste prokurátora. Upozornil na to svojou žiadosťou o zrušenie opatrenia mesta obyvateľ bytového domu pán D. F. (ďalší účastník konania 13/), na základe čoho Mesto Liptovský Hrádok vyzvalo žalobcu na doloženie tohto dokladu, čo žalobca neurobil a vo svojom vyjadrení uviedol, že cestný správny orgán nemá oprávnenie vyžadovať predloženie ďalších dokladov, ktoré podľa jeho tvrdenia nie sú v zmysle cestného zákona potrebné na určenie dopravného značenia. Orgán verejnej správy prvého stupňa následne doručil Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš podnet na zrušenie opatrenia. Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš vydala protest prokurátora proti opatreniu. V proteste prokurátora sa konštatuje, že vydaním určenia dopravného značenia bol porušený § 3 ods. 7 cestného zákona a v zmysle § 23 ods. 2 písm. f) zákona o prokuratúre navrhol nezákonné opatrenie zrušiť, nakoľko žiadosť o určenie dopravného značenia neobsahovala všetky náležitosti v zmysle § 3 ods. 7 cestného zákona. Mesto Liptovský Hrádok ako orgán verejnej správy prvého stupňa na základe uznania svojho pochybenia následne vydalo rozhodnutie, ktorým svoje pôvodné opatrenie zrušilo. Správny orgán má za to, že toto porušenie cestného zákona je dostatočným dôvodom, na základe ktorého bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie. K námietke žalobcu, že zistenie správneho orgánu ohľadne skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohol mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci, žalovaný uviedol, že má za to, že podklady boli postačujúce na posúdenie veci a nesúhlasí s výrokmi žalobcu. Žalobca svojím tvrdením spochybňuje protest prokurátora, na základe ktorého orgán verejnej správy prvého stupňa vydal prvostupňové rozhodnutie, ktorým pôvodné opatrenie zrušil na základe pochybenia, kde bolo mestom vydané určenie dopravného značenia bez súhlasu správcu pozemnej komunikácie, len na základe stanoviska Okresného dopravného inšpektorátu v Liptovskom Mikuláši, na základe ktorého bolo správnym orgánom prvostupňové rozhodnutie posúdené a potvrdené. Žalovaný sa vo svojom napadnutom rozhodnutí priklonil a súhlasí s protestom prokurátora a má za to, že postupoval v rámci zákona a že neporušil žiadne zásady a princípy zakotvené v Správnom poriadku.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného (replika)

16. Žalobca využil právo zaujať k vyjadreniu žalovaného repliku, v ktorej uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na právnej a skutkovej argumentácii vyjadrenej v žalobe a k stanovisku žalovaného uviedol, že z jeho argumentácie vyplýva, že za majiteľa a správcu pozemnej komunikácie považuje spoločenstvo vlastníkov bytov, hoci takéto spoločenstvo reálne vôbec neexistuje. Pojem spoločenstvo vlastníkov bytov je pojmom definovaným v zákone o vlastníctve bytov a nebytových priestorov ako právnická osoba zriadená podľa tohto zákona. V tomto konkrétnom prípade sa jedná o pozemok, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve jednotlivých vlastníkov bytov v bytovom dome, a teda vlastníkom tejto komunikácie sú fyzické osoby, každý v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu. Z uvedeného je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj stanovisko žalovaného, sú v tejto časti zmätočné. Žalobca vo vyjadrení opätovne uviedol, že predložil správne mu orgánu súhlas väčšiny spoluvlastníkov s umiestnením predmetného dopravného značenia a v ďalšom konaní sa väčšina spoluvlastníkov priamo na výzvu správneho orgánu vyjadrila za umiestnenie dopravného značenia na predmetnom pozemku. Správny orgán tieto vyjadrenia arbitrárne vyhodnotil ako neopodstatnené námietky účastníkov konania. Žalobca má za to, že žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe a zrozumiteľným a právne akceptovateľným spôsobom nevysvetlil procesný postup a ani svojej úvahy, ktorými sa riadil pri vydaní rozhodnutia, čím naďalej ostáva sporná zákonnosť oboch rozhodnutí, ktorú žalobca žiada preskúmať v súdnom konaní.

17. Podaním doručeným dňa 11. 06. 2020 okresný prokurátor v Liptovskom Mikuláši s poukazom na ustanovenie § 46 SSP vstúpil do konania vedeného Krajským súdom v Žiline pod spisovou značkou 31S/29/2020 a požiadal, aby bol informovaný o úkonoch vykonávaných v predmetnej právnej veci. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Liptovskom Mikuláši k podaniu pripojil Opatrenie krajskej prokuratorky v Žiline č. Kc 22/20/5500-2 zo dňa 08. 06. 2020, ktorým poverila Okresnú prokuratúru Liptovský Mikuláš vstupom do konania a zastupovaním prokuratúry v tomto konaní.

18. Okresný prokurátor v Liptovskom Mikuláši využil právo vyjadriť sa k žalobe podaním doručeným súdu dňa 24. 06. 2020, v ktorom uviedol, že navrhuje žalobu zamietnuť.

19. Výzvami zo dňa 01. 07. 2022 súd osobitne upovedomil o prebiehajúcom správnom súdnom konaní J. A. I., M. A. a E. Y., ktorí v čase rozhodovania žalovaného neboli účastníkmi administratívneho konania a vzhľadom k ich vlastníckemu právu by mohli byť rozhodnutím správneho súdu priamo dotknutí na svojich právach a vyzval ich, aby v súdom určenej lehote oznámili správne mu súdu, či si v konaní budú uplatňovať práva osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP. Menovaní vlastníci na predmetné výzvy správneho súdu, ktoré im boli doručené, nereagovali.

20. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 31S/29/2020-125 zo dňa 22. 09. 2022 pribral ako účastníkov konania do konania ďalších účastníkov konania 1/ až 56/, ktorí boli podielovými spoluvlastníkmi parcely KN-C č. XXXX/XX, v k. ú. E. F., vedenej na liste vlastníctva č. XXXX.

21. Výzvou zo dňa 21. 09. 2022 správny súd upovedomil o prebiehajúcom správnom súdnom konaní Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ktoré nebolo účastníkom administratívneho konania, hoci je správcou bytu číslo 15 (v bytovom dome L. P. XX, M. P. W. XXXX/XX vedenej na liste vlastníctva číslo XXXX, okres Liptovský Mikuláš, obec E. F., katastrálnom území Liptovský Hrádok) a vzhľadom k tomu môže byť rozhodnutím správneho súdu priamo dotknutý na právach a vyzval ho, aby v súdom určenej lehote oznámilo správne mu súdu, či si v konaní bude uplatňovať práva osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky však na výzvu správneho súdu, ktorá mu bola doručená, nereagovalo.

22. Výzvou zo dňa 21. 09. 2023 správny súd upovedomil o prebiehajúcom správnom súdnom konaní X. B., ktorý v čase rozhodovania žalovaného nebol účastníkom administratívneho konania a vzhľadom k jeho vlastníckemu právu by mohol byť rozhodnutím správneho súdu priamo dotknutý na svojich právach a vyzval ho, aby v súdom určenej lehote oznámil správne mu súdu, či si v konaní bude uplatňovať práva osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP. Menovaný vlastník na predmetnú výzvu správneho súdu, ktorá mu bola doručená, nereagoval.

Vyjadrenia ďalších účastníkov konania k správnej žalobe

23. Ďalší účastník konania 13/ a ďalší účastník konania 14/ sa vyjadrili k správnej žalobe s poukazom na žalobcom predložené čestné vyhlásenia niektorých spoluvlastníkov, ktorí žiadajú dodatočne o pridelenie a vyznačenie jedného parkovacieho miesta tak, že pridelenie uvedených parkovacích miest nie je možné aj z priestorových dôvodov, nakoľko v bytovom dome jej 45 bytových jednotiek a priestorovo je v súčasnosti k 19. 10. 2022 dostupných 39 parkovacích miest. Predmetné čestné vyhlásenia boli zbierané dodatočne v januári roku 2020 a u niektorých nie sú ani dátumy podpisu čestného vyhlásenia. K vyjadreniu pripojili situačné nákresy parkovacích miest na dotknutej parcele.

24. Ďalší účastník konania 16/ (I. K.) a ďalší účastník konania 17/ (A. K.) sa v priebehu správneho súdneho konania vzdali účasti v konaní podaniami doručenými správne súdu dňa 20. 10. 2022.

25. Ďalší účastník konania 31/ a ďalší účastník konania 41/ sa vyjadrili k správnej žalobe tak, že s odstránením predmetného zvislého dopravného značenia nesúhlasia a budú požadovať pridelenie parkovacieho miesta aj pre ich byty.

26. Ďalší účastník konania 10/ sa vyjadril k správnej žalobe s tým, že súhlasí s pridelením parkovacieho miesta žalobcovi jedine v tom prípade, ak sa prideli parkovacie miesta každej bytovej jednotke. V prípade, ak sa tak nestane, nesúhlasí, aby bolo ponechané žalobcovi jeho momentálne parkovacie miesto na spoločnom pozemku.

27. Žalobca sa na výzvu súdu, či bolo správnym orgánom od podania správnej žaloby rozhodnuté o určení trvalého dopravného značenia pre žalobcu, vyjadril, že reálny stav je taký, že aktuálne sú parkovacie miesta pre obyvateľov bytovky vyznačené v teréne - na pozemku parcely KN-C č. XXXX/XX farebne odlišnou dlažbou a dopravnou značkou vyhradené parkovisko pre byt č. 14, pričom určenie tohto dopravného značenia správny orgán zrušil. Po podaní žaloby zo strany správneho orgánu nebolo opätovne rozhodnuté o určení trvalého a vodorovného dopravného značenia a právny stav je taký, aký bol vytvorený pred podaním žaloby. Podľa žalobcu z doteraz predložených čestných vyhlásení vlastníkov bytov a spoluvlastníkov pozemku vyplýva, že väčšina spoluvlastníkov súhlasí s umiestnením dopravného značenia a s vyhradeným parkovaním pre vlastníkov bytov a nemajú výhrady k vyhradenému parkovaniu pre byt č. 14. Zároveň sa žalobca vyjadril k vyjadreniam ďalších účastníkov konania s tým, že tvrdenia ďalších účastníkov konania 13/ a 14/ (v bode 22. odôvodnenia) nie sú pravdivé, pretože pre každý byt je pri bytovke vyhradené 1 parkovacie miesto. Uvedený ďalší účastník konania parkujú pred bytovkou 4 autá, čím znemožnil užívanie parkovacích miest vyznačených na pozemku ostatným spoluvlastníkom. Na túto skutočnosť poukázali ostatní spoluvlastníci už v čestných vyhláseniach, ktoré boli predložené správne súdu, avšak tento ich vyhodnotil ako neopodstatnené námietky. Žalobca k situačnému nákresu parkovacích miest predloženému ďalšími účastníkmi konania 13/ a 14/ uviedol, že v spise sa nachádza grafické znázornenie rozmiestnenia parkovacích miest, ktoré zodpovedá realite a vyplýva z toho skutočnosť, že pre každý byt je určené jedno parkovacie miesto. Predmetné grafické znázornenie žalobca v prílohe vyjadrenia opätovne predložil (na č. I. 278 súdneho spisu). Žalobca naďalej zotrval na podanej žalobe a na svojich doterajších vyjadreniach. Napadnuté rozhodnutie naďalej považoval za nezákonné a arbitrárne.

28. Ďalší účastníci konania 52/ a 36/ doručili správne súdu čestné vyhlásenia, z obsahu ktorých vyplýva, že sú vlastníkami bytov v bytovom dome číslo XX G. O. C. D. C. E. F., ako aj spoluvlastníckych podielov k dotknutému pozemku. Niektorí spoluvlastníci vlastníajú aj viac motorových vozidiel, ktoré parkujú na uvedenom parkovisku. Parkovisko je preto často plne obsadené a nie je možné tam zaparkovať, hlavne vo večerných hodinách. Niektorí spoluvlastníci im bránia v užívaní spoločného pozemku, čo porušuje ich ústavné právo, ktoré im zaručuje užívanie vlastníctva v zmysle článku 20 Ústavy Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu súhlasia, aby každý vlastník bytu mal pridelené a vyznačené parkovacie miesto.

29. Ďalší účastník konania 38/ sa vyjadril k správnej žalobe s tým, že je vlastníkom bytu číslo XX v dotknutom bytovom dome, ako aj spoluvlastníckeho podielu na predmetnom pozemku. Zároveň uviedol, že žalobca získal zvislé dopravné značenie podvodom, keď v žiadosti o jeho zriadenie uviedol nepravdivé informácie, čím porušil vlastnícke práva užívateľov a vlastníkov bytov. Po vydaní rozhodnutia správneho orgánu, v zmysle ktorého bol žalobca povinný dopravné značenie odstrániť, žalobca toto rozhodnutie ignoroval a podal odpor, pričom sa snažil získať vyjadrenia vlastníkov bytov a začal ich

presvedčať, že zriadením parkovacích miest vzrastie cena nehnuteľnosti, avšak byty XX a XX neoslovil. K nákresu predloženému žalobcom uviedol, že je nepravdivý. Bytov je 45 a miest na parkovanie je pri najlepšej vôli 39. Parkovacie miesta zakreslené za bytovým domom neexistujú tak, ako sú zakreslené. Zriadenie oficiálnych parkovacích miest nie je možné z legislatívnych dôvodov preto, že parkovacie miesta sú na prístupovej ceste, čo by bránilo v prípade požiaru, alebo inej pohromy prístup k záchranným zložkám, nehovoriac o tom, že parkovanie nemôže byť bezprostredne pod oknami bytov. Na záver uviedol, že po príchode a nasťahovaní do bytového domu žalobca značne narušil aj vzťahy občianskeho spolunažívania a všetko je z jeho strany vedené účelovo v jeho prospech.

30. Ďalší účastníci konania 13/, 14/, 26/ a 55/ sa vyjadrili k vyjadreniu žalobcu, podľa ktorého súkromné aktivity žalobcu nie sú v súlade so zákonom a nie sú pre nich relevantné, nakoľko od začiatku schválenia dopravného značenia používa žalobca nepravdivé údaje, na základe ktorých došlo k schváleniu jeho žiadosti a ktoré bolo následne zrušené, aj keď nezákonný stav s umiestnením dopravnej značky pretrváva naďalej. Predložili reálny plán - fotodokumentáciu s vyznačením neexistujúcich parkovacích miest (na č. l. 353 súdneho spisu). Poukázali vo svojom vyjadrení na hlasovanie na domovej schôdzi, ktorá sa konala dňa 13. 02. 2019, kde nebolo schválené, že k nájmu bytu prislúcha jedno parkovacie miesto. K tvrdeniu žalobcu, že ďalší účastníci konania 13/ a 14/ parkujú pred bytovkou štyri autá, čím znemožňujú užívanie parkovacích miest vyznačených na pozemku ostatným spoluvlastníkom, uviedli, že ďalší účastník konania 13/ je vlastníkom dvoch motorových vozidiel a jeho syn, ktorý býva na tej istej adrese je vlastníkom jedného motorového vozidla, čiže žalobca svojím tvrdením zavádza. Ďalší účastník konania 14/ nie je vlastníkom žiadneho motorového vozidla. V závere uviedli, že napriek prvostupňovému rozhodnutiu žalobca dopravné značenie neodstránil a neoprávnene užíva uvedený pozemok čím obmedzuje ostatných spoluvlastníkov. Napriek priestorovej logike presvedčuje niektorých neinformovaných vlastníkov o možnosti pridelenia štyridsiatich piatich parkovacích miest z reálnych 39. Pridelením parkovacích miest by sa ešte viac zhoršila parkovacia situácia, nakoľko minimálne 90% vlastníkov vlastní viac ako jedno auto. Tým, že autá migrujú, je vždy nejaké parkovacie miesto voľné.

31. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu ďalšieho účastníka konania 38/ (v bode 28. odôvodnenia), ktoré považoval za účelové a nepravdivé. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v riadnom konaní a po predložení všetkých požadovaných dokladov, teda žiadne vlastnícke práva vlastníkov bytov neboli porušené. Nikdy nechodil za ostatnými vlastníkmi bytov s tým, aby získal vyjadrenie-súhlas vlastníkov bytov. K tomuto vyzval vlastníkov bytov správny orgán v rámci vyjadrenia k protestu prokurátora. Keď ide o údajný nesprávny nákres parkovacích miest, žalobca uviedol, tento nevyhotovil on, ale tento nákres je prílohou zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov, ktorá sa konala dňa 13. 02. 2019. V 5. bode programu tejto schôdze sa riešili vlastnícke vzťahy k spoločným parkovacím plochám a nadpolovičnou väčšinou vlastníkov boli prijaté opatrenia týkajúce sa riešenia parkovacích miest. Ďalší účastník konania 38/ bol dokonca navrhnutý ako jeden z dôverníkov bytového domu na rokovanie ohľadom usporiadanie vlastníckych vzťahov k spoločným plochám zapísaných na liste vlastníctva. Ten, kto v skutočnosti porušuje práva vlastníkov bytov, ktorí sú zároveň spoluvlastníkmi plôch, okrem iného určených na parkovanie, je práve ďalší účastník konania 38/, ktorí parkuje pred domom 3, 4 autá. Toto je jediný dôvod, prečo tieto osoby bránia spoluvlastníkom, aby ku každému bytu bolo vyhradené jedno parkovacie miesto, pretože ďalší účastník konania 38/ a ďalší účastník konania 13/ by stratili výhodu užívania spoločnej nehnuteľnosti na úkor ostatných vlastníkov. Žalobca k vyjadreniu priložil Zápis zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 13. 02. 2019 spolu s prezenčnou listinou a situačným nákresom parkovacích miest v okolí dotknutého bytového domu (č. l. 368 súdneho spisu).

32. Zákomom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 151/2022 Z. z.“) bol zriadený Správny súd v Banskej Bystrici. Podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. výkon súdnictva prechádza od 01. 06. 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 01. 06. 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Z uvedeného dôvodu vec pôvodne vedená na Krajskom súde v Žiline pod spisovou značkou 31S/29/2020, prešla od 01. 06. 2023 do pôsobnosti Správneho súdu v Banskej Bystrici, kde je vedená pod novou spisovou značkou: ZA-31S/29/2020.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov správnym súdom

33. Správny súd nezistil dôvody pre nariadenie pojednávania podľa § 107 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej ako „SSP“), preto rozhodnutie verejne vyhlásil podľa § 107 ods. 2 SSP dňa 25. 10. 2023. Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené podľa § 137 ods. 4 SSP na úradnej tabuli správneho súdu od 02. 10. 2023 do 26. 10. 2023.

34. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, vrátane postupu, ktorý ich vydaniu predchádzal, v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby (§ 134 SSP), a dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu je dôvodná, preto rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) SSP a podľa ods. 4 tohto ustanovenia vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

35. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP; (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

36. Podľa § 6 ods. 1 SSP; Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

37. Podľa § 134 ods. 1 a 2 SSP; (1) Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

(2) Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

- a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,
- b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,
- c) ide o veci podľa § 192,
- d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,
- e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),
- f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

38. Podľa § 191 ods. 1 SSP; Správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

- d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
- e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

39. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP; Opatrením orgánu verejnej správy na účely tohto zákona sa rozumie správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

40. Podľa § 3 ods. 2 cestného zákona; miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Občanom miestnych komunikácií a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

41. Podľa § 3 ods. 6 cestného zákona; Na činnosti podľa odseku 2 druhej vety, odseku 3 písm. a), b), c), e), f), h), i), j), k), l), m), n), p), q), r) a s), odseku 4 písm. d) a e) a odseku 5 písm. d), f) a g) sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

42. Podľa § 3 ods. 7 cestného zákona; Cestný správny orgán a obec určujú používanie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská podľa odseku 2, odseku 4 písm. d) a odseku 5 písm. f) na základe stanoviska správcu pozemnej komunikácie a stanoviska dopravného inšpektorátu vydaného v rozsahu jeho pôsobnosti podľa osobitných predpisov (Napríklad zákon č.

8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

43. Podľa § 24 ods. 13 zákona o prokuratúre; Na konanie o proteste prokurátora proti rozhodnutiu alebo opatreniu a na konanie o odvolaní a rozklade sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

44. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku; V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

45. Predmetom preskúmovacieho konania v danej veci pred správnym súdom bola zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, vydaných na základe protestu prokurátora.

46. Protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým vykonáva prokurátor dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Jeho základným obsahom je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste nevzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom, ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom - podanie protestu nie je závislé na vôli účastníka konania, a to ani vtedy, ak naň dal podnet. Ak správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, protestu prokurátora vyhovie, ide o špeciálny prípad autoremedúry, nevyžadujúci súhlas účastníkov konania. Účastník konania má ale zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok, v ktorom ale nie je možné napadnúť rozhodnutie vydané v správnom konaní o základnej veci. Odvolanie sa pripúšťa len v otázke, či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť. To v zásade platí aj pre súdne preskúmovacie konanie, pričom súd skúma najmä to, či protest prokurátora bol podaný oprávneným subjektom, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote a či dôvody v ňom uvedené nevybočujú z rámca zákona. Tým je vymedzená úloha správneho súdu v preskúmovacom konaní, v rámci ktorého nie je oprávnený riešiť otázku zákonnosti pôvodného rozhodnutia z hľadiska jeho obsahu. Inštitút protestu prokurátora ako osobitný prostriedok slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí - na odstraňovanie nesúladu medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím. V konaní o proteste prokurátora sa nerozhoduje o právach, zákonom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb, právnických osôb a štátu, ale len o tom, či všeobecne záväzným právnym predpisom, opatrením alebo rozhodnutím orgánu verejnej správy bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Keďže predmetom odvolania (rozkladu) je rozhodnutie o proteste prokurátora, t. j. v odvolaní (rozklade) nie je možné napadnúť rozhodnutie vydané v správnom konaní o základnej veci. Odvolanie sa teda pripúšťa len v otázke, či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť (viď Rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžk/15/2019 zo dňa 22. 06. 2021; sp. zn. 10Sžrk/17/2018 zo dňa 30. 04. 2019; sp. zn. 5Sžo/14/2010 zo dňa 07. 12. 2010; sp. zn. 6Sžo/334/2009 zo dňa 31. 08. 2010; sp. zn. 6Sžo/343/2009 zo dňa 31. 08. 2010; sp. zn. 10Sžrk/1/2016 zo dňa 29. 11. 2017).

47. Žalobca v správnej žalobe namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného vydaného v konaní o proteste prokurátora z dôvodu, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu. Správny súd uvádza, že konanie o proteste prokurátora, ktorým má byť zrušené rozhodnutie orgánu verejnej správy, by nemalo byť samoúčelné a zároveň rozhodnutia správnych orgánov musia byť jasne a zrozumiteľne odôvodnené tak, aby poskytli riadny podklad prípadnému súdnemu prieskumu. Správne orgány nemusia reagovať na každú zo vznesených námietok účastníka, avšak s podstatnými námietkami by sa mali vo svojich rozhodnutiach vysporiadať. Rovnako je tak potrebné reagovať na námietky, ktoré sú nedôvodné, nakoľko v opačnom prípade zaťažia rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Správny súd z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj z obsahu administratívneho spisu zistil, že námietka žalobcu o nespreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného je dôvodná, nakoľko žalovaný sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu. Žalovaný sa obmedzil len na konštatovanie v samotnom závere odôvodnenia, že na základe preskúmania predloženého spisového materiálu ako druhostupňový odvolací orgán rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.

Takéto všeobecné tvrdenie žalovaného nespĺňa ani základné náležitosti riadneho odôvodnenia. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/56/2013 zo dňa 06. 05. 2014, podľa ktorého všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na konanie podľa § 3 ods. 2 cestného zákona, v ktorom obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy určujú a rozhodujú o použití dopravných značiek a dopravných zariadení na miestnych komunikáciách a povoľujú vyhradené parkoviská, nakoľko cestný zákon ako lex specialis neobsahuje právnu úpravu, ktorá by upravovala osobitný druh administratívneho konania, ani spôsob akým by mal neúspešný účastník postupovať v prípade, ak nie je s výsledkom konania spokojný, pričom takúto úpravu obsahuje zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Avšak v zmysle ustanovenia § 24 ods. 13 zákona o prokuratúre sa na konanie o proteste prokurátora ustanovenia Správneho poriadku aplikujú. To znamená, že podľa ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán okrem iného uvedie aj to, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného ale uvedené náležitosti nespĺňa. Žalobca sa z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vôbec nedozvedel, ako sa žalovaný vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu a z akého dôvodu nie sú dôvodné, čo má za následok aj tú skutočnosť, že žalobca nemôže kvalifikovane formulovať žalobné námietky v rámci konania pred správnym súdom. Správny súd má za to, že nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia nie je možné konvalidovať v konaní pred správnym súdom tvrdením žalovaného, podľa ktorého potvrdením prvostupňového rozhodnutia žalovaný vyjadril súhlas s protestom prokurátora, v ktorom prokurátor napadnuté opatrenie zrušil. V rozhodnutí žalovaného ako aj v rozhodnutí orgánu verejnej správy prvého stupňa absentuje tiež správna úvaha, na základe ktorej možno dospieť k jednoznačnému záveru, ktorý subjekt je správcom predmetnej pozemnej komunikácie. Orgán verejnej správy prvého stupňa vo svojom rozhodnutí uviedol, že „cestný správny orgán určil použitie dopravnej značky iba na základe záväzného stanoviska dopravného inšpektorátu, bez stanoviska správcu účelovej komunikácie (vlastníkov bytov v bytovom dome súpisné č. XX G. O. C. D. C. E. F.)“, avšak žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že predmetný pozemok je „v spoluvlastníctve jednotlivých vlastníkov bytov v bytovom dome L. P. XX G. O. C. D., E. F., takže spoločenstvo vlastníkov bytov je v tomto prípade majiteľom a podľa správneho orgánu aj správcom pozemnej komunikácie (...) vzhľadom k tomu, že k predmetnému pozemku je list vlastníctva a žalobca nedokázal, že predmetný pozemok je v správe niekoho iného a pozemok je majetkom spoločenstva vlastníkov bytov, žalovaný má za to, že predmetné spoločenstvo vykonáva správu predmetnej komunikácie“. Z uvedených tvrdení správnych orgánov nie je možné jednoznačne určiť, či vychádzali z toho, že správcom predmetnej pozemnej komunikácie sú samotní podieloví spoluvlastníci pozemku alebo spoločenstvo vlastníkov bytov. Napokon aj vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe je samo o sebe zmätočné, nakoľko žalovaný najskôr uviedol, že predmetný pozemok je v spoluvlastníctve jednotlivých vlastníkov bytov v bytovom dome a následne uviedol, že pozemok je majetkom spoločenstva vlastníkov bytov, ktoré vykonáva správu predmetnej komunikácie. Uvedené svedčí o tom, že žalovaný ani v priebehu správneho súdneho konania neustálil, kto je v skutočnosti správcom predmetnej pozemnej komunikácie. O nepreskúmateľnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa svedčí žalobcom namietaná skutočnosť, že orgán verejnej správy prvého stupňa sa vecne nevysporiadal s vyjadreniami účastníkov konania. Zároveň správny súd dodáva, že žalovaný ani orgán verejnej správy prvého stupňa sa v odôvodnení svojich rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyjadrili k dôkazu predloženému žalobcom – Zápis zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na O. C. D. P. XX/XX,XX,XX C. E. F. konanej dňa 13. 02. 2019 (streda) o 18.00 hod. v zasadacej miestnosti DUGE Catering v Liptovskom Hrádku. V rozhodnutí orgánu verejnej správy prvého stupňa nie je uvedená ani správna úvaha, z ktorej by bolo zrejmé, že správny orgán sa vyjadreniami účastníkov zaoberal a tieto vyhodnotil s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetnej veci. Všeobecné konštatovanie orgánu verejnej správy prvého stupňa o neopodstatnenosti námietok účastníkov konania bez bližšieho odôvodnenia zaťažili rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa rovnako vadou nepreskúmateľnosti.

48. Námietku žalobcu, že postup orgánu verejnej správy prvého stupňa, ktorý si sám dal podnet na protestovanie vlastného opatrenia, hoci na to neboli splnené žiadne zákonné podmienky, bol nezákonný, v dôsledku čoho došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného opatrenia, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Prokurátor vykonáva prieskum zákonnosti rozhodnutí alebo opatrení obcí na základe akéhokoľvek podnetu. Podnet na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia obce môže podať ktokoľvek a

na ktorúkoľvek prokuratúru. Treba zdôrazniť, že podnet nie je opravným prostriedkom, ani pokračovaním tzv. základného (pôvodného) administratívneho konania. Podnet môže podať aj ten, kto nemá k namietanému rozhodnutiu alebo opatreniu žiadny právny vzťah a netýka sa ho. Podanie podnetu nemá vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu alebo opatreniu obce žiadne právne účinky. Tým je na jednej strane zabezpečené, že široká verejnosť môže vyvolať prieskum zákonnosti rôznych rozhodnutí alebo opatrení (aj) obcí prokurátorom a na druhej strane je zabezpečená nedotknuteľnosť prokurátorom preskúmaných individuálnych správnych aktov (právoplatnosť rozhodnutí, platnosť opatrení) až do času, kým nie sú právnou úpravou predpísaným postupom zrušené (ak k takému postupu dôjde). Ak samotná obec zistí alebo má pochybnosť, že vydala nezákonné rozhodnutie či opatrenie (ako tomu bolo aj v posudzovanom prípade), môže podať prokuratúre podnet na jeho preskúmanie. V niektorých prípadoch je podanie podnetu prokuratúre jedinou možnosťou ako dosiahnuť zrušenie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia. Nemožno preto súhlasiť s námietkou žalobcu, že postup orgánu verejnej správy prvého stupňa spočívajúci v podaní podnetu na podanie protestu prokurátora proti vlastnému opatreniu bol porušením ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohli mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

49. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že zistenie skutkového stavu správnym orgánom je nedostatočné na riadne posúdenie veci, nakoľko správne orgány boli povinné sa vysporiadať so skutočnosťou, že pokiaľ cestný zákon explicitne neurčuje, kto je správcom neverejnej účelovej komunikácie, vyjadrenia dotknutých spoluvlastníkov uvedeného pozemku môže predstavovať relevantný podklad pre vydanie rozhodnutia správneho orgánu o určení použitia trvalého a vodorovného dopravného značenia – parkovisko s vyhradeným státím, správny súd túto vyhodnotil ako dôvodnú. Základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 5 Správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Z napadnutého rozhodnutia žalovaného ako ani z rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa nevyplýva dostatočné zistenie skutkového stavu vo vzťahu k predmetnej pozemnej komunikácii, ktorá sa nachádza na pozemku parc. P. W. XXXX/XX, katastrálne územie E. F., a to či predmetná komunikácia nachádzajúca sa na uvedenej parcele vo vlastníctve podielových spoluvlastníkov je cestným telesom s vlastným právnym režimom odlišným od právneho režimu pozemku a či existuje rozhodnutie o zaradení predmetnej komunikácie do siete pozemných komunikácií, nakoľko charakter pozemnej komunikácie (verejná účelová cesta, neverejná účelová cesta) a spôsob jej použitia sú oprávnené určiť v zmysle cestného zákona príslušné správne orgány.

50. Z rozhodnutí, ktorých zákonnosť je predmetom súdneho prieskumu nevyplýva záver o charaktere pozemnej komunikácie, čo správny súd považuje za kľúčové z hľadiska posúdenia otázky, akým právnym režimom užívania sa spravuje a kto je správcou tejto pozemnej komunikácie. Od zistenia týchto skutkových okolností závisí aplikácia konkrétnej právnej úpravy. Keďže cestný zákon, iný zákon, vykonávací vyhláška k cestnému zákonu ani iný všeobecne záväzný právny predpis nerozlišujú medzi režimom užívania verejných účelových komunikácií a režimom užívania neverejných účelových komunikácií, je režim užívania verejných účelových komunikácií a neverejných účelových komunikácií rovnaký a plne podlieha Občianskemu zákonníku (v tomto kontexte správny súd poukazuje na ustanovenie § 22 ods. 3 vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy č. 35/1984 Zb. o právnych pomeroch účelových komunikácií, ktorou sa vykonáva cestný zákon, podľa ktorého platia všeobecné predpisy, pričom vyhláška priamo odkazuje na použitie Občianskeho zákonníka) Z ustanovení cestného zákona vyplýva, že otázky užívania účelových komunikácií nie sú inštitútom súkromného práva, ale verejnoprávnym oprávnením. O právach a povinnostiach vo vzťahu k pozemným komunikáciám je oprávnený rozhodnúť príslušný správny orgán. K rovnakému záveru (že otázka užívania účelových komunikácií nie je otázka súkromnoprávna) dospel už Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení č.k. 3Cdo/1385/2015 zo dňa 06. 03. 2017, ktoré prešlo testom ústavnosti (III.ÚS 689/2017). Zároveň je však potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že predmetný pozemok je v podielovom spoluvlastníctve vlastníkov bytov a je príľahlým pozemkom k bytovému domu a podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na práva a povinnosti vlastníkov domov, bytov a nebytových priestorov Občiansky zákonník a osobitné predpisy.

Právne vzťahy k bytom a nebytovým priestorom v domoch sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka a osobitných predpisov, ktoré sa týkajú nehnuteľností, ak tento zákon neustanovuje inak. Uvedené znamená, že Občiansky zákonník je vo vzťahu k zákonu č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov zákonom všeobecným (lex generalis) a zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov je zákonom špeciálnym (lex specialis). Správny súd pri posudzovaní zákonnosti napadnutých rozhodnutí nemôže nahrádzať činnosť správnych orgánov a nahrádzať absentujúce odôvodnenie, z ktorého by vyplýval preskúmateľný záver, prečo bolo protestu vyhovené. V rozhodnutí absentuje jednoznačné zodpovedanie základných otázok, aký je charakter komunikácie a kto je jej správcou, pričom zodpovedanie týchto otázok je východiskom toho, prečo bolo protestu prokurátora vyhovené.

51. Vo vzťahu k vyjadreniam ďalších účastníkov konania a predloženým čestným vyhláseniam, ktorými sa žalobca usiloval v administratívnom konaní ako aj v konaní pred správnym súdom preukázať, že väčšina podielových spoluvlastníkov dotknutého pozemku súhlasí s umiestnením dopravného značenia vzťahujúceho sa k bytu žalobcu, správny súd uvádza, že predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa a postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu. Účelom tohto konania nie je usporiadanie vlastníckych vzťahov a užívacích práv medzi jednotlivými podielovými spoluvlastníkmi pozemku, na ktorom sa nachádza pozemná komunikácia, ktorej časť má byť v zmysle žiadosti žalobcu vyhradená výlučne pre jeho potreby ako vyhradené parkovisko pre byt č. XX, ktorý je v jeho vlastníctve. Úlohou správneho súdu v tomto súdnom konaní nebolo vyriešiť celkový problém parkovania v bytovom dome L. P. XX, G. M. P. W. XXXX/XX vedenej na liste vlastníctva číslo XXXX, okres E. I., H. E. F., v katastrálnom území E. F., nakoľko to nebolo predmetom tohto súdneho konania a nebolo to ani v právomoci správneho súdu. Zároveň správnym súdom vyššie zdôvodnené nedostatočné zistenie skutkového stavu a nepreskúmateľnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy neumožnili meritórne zodpovedanie veci.

52. Keďže žalobca bol úspešný v konaní, súd mu podľa § 167 ods. 1 SSP priznal náhradu trov konania v úplnom rozsahu, pôjde o dôvodne vynaložené trovy konania. Ich výšku ustáli vyšší súdny úradník samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 175 ods. 2 SSP.

53. Ďalším účastníkom konania 1/ až 56/ proti neúspešnému žalovanému podľa § 169 SSP právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože neuložil správny súd týmto ďalším účastníkom konania žiadnu povinnosť, s ktorou by im nejaké trovy vznikli a neuplatnili si ani iné trovy konania, kde by súd musel zvažovať dôvody hodné osobitného zreteľa pre ich priznanie. Vyjadrenie k správnej žalobe je oprávnením ďalšieho účastníka konania, nie je jeho povinnosťou.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.